

Áhítat – 2021. 04. 30.

Ekkor megjelent a főpap és egész kísérete, a szadduceusok pártja, és irigység fogta el őket. Elfogták az apostolokat, és hatósági őrizetbe vették őket. De az Úr angyala éjszaka megnyitotta a börtön ajtaját, és kivizetve őket ezt mondta nekik: „Menjetek, álljatok fel a templomban, és hirdessétek a népek, ennek az életnek minden beszédét.” Ők engedelmeskedtek, korán reggel bementek a templomba, és tanítottak. Amikor megérkezett a főpap és kísérete, összehívták a nagytanácsot, Izráel véneinek egész testületét, és elküldtek a börtönbe, hogy vezessék elő őket. A szolgák elmentek, de nem találták őket a börtönben; ezért visszatérve jelentették: „A börtönt ugyan gondosan bezárva találtuk, az őrk is az ajtó előtt álltak, de amikor kinyitottuk, bent senkit sem találtunk.” Amint a templomórség parancsnoka és a főpapok meghallották ezeket a szavakat, zavarba jöttek: vajon mi lehet ez? De valaki odament, és jelentette nekik: „Íme, a férfiak, akiket börtönbe vetettetek, ott állnak a templomban, és tanítják a népet.” (ApCsel 5:17-25)

Két szálon futó történet áll előttünk az igében.

Az egyik szálon egy hatósági eljárás fut néhány egyszerű, galileai halász ellen. A vád oldalán a katonai templomórség, börtön, poroszlók, fegyverek, az apostolok oldalán az ő megfeszített és feltámadott Jézusuk neve, és az ingatag nép pillanatnyi szimpátiája. A hatalomnak nem lehetnek a saját győzelmi esélyei iránt kétségei. A nyers erő és az ügyes taktika előbb-utóbb a győzelmüket hozza. Nem így történt a golgotai kivégzésben is? Megoldódott a javukra a kínos Messiás-ügy.

A másik szálon pedig életre kelt a hír: Jézus feltámadott! Csodák történnek a nevében a tanítványai által. Az ellenük folyó eljárásban is megfoghatatlan dolgok történnek. A katonai csapat elő akarja vezetni az apostolokat a börtönből; az ajtókon lakat, az őrk a helyükön, de a börtön üres. Az apostolok a templomban tanítják a népet: a vádat képviselő zsidó főtanács saját, közvetlen hatalmi területén. Hogy kerültek oda? A vádló hatalom hirtelenében levegő után kapkod. Olyan lesz, mint a versbeli, ablaknak repült légy, amely „nem érti, hogy ahol nincs semmi, hogy lehet ott mégis valaminek lenni?”

Micsoda tanítás van itt hitről, hatalomról, szabadságról! Az apostolok voltak valójában igazán szabadok. Jézus szavai szórnak fényt erre a jelentre: „Ha ti megtartjátok az én ígéimet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” (János 8:32) És ezen a másik szálon, ahol csak a Jézus Krisztusba vetett hit tud tájékozódni, erők áradnak, és elindul a maga győzelmes útjára az Evangélium, amelynek befogadói és továbbadói lehetünk.

Imádkozzunké nekünk szavaival:

*Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat,
E földi útvesztőben te mutass jó utat,
Szent nyomdokodba lépve a menny felé megyünk,
Ó, halhatatlan Ige, vezérünk, Mesterünk.*

*Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet,
És kóstolgatja mindennap szent beszédedet;
Hát legeltessed Igéddel bolygó nyájadat,
És terelessed Lelkeddel juhocskáidat.*

*Szentlelkedet töltsd ránk ki, mint hajnal harmatát,
És adj fejünkre tőled nyert ékes koronát,
Hogy áldozatra felgyúlt, megszentelt életünk
Oltárodon elégjen, Királyunk, Mesterünk!*